

Yuvarlanan kabak

- İran'dan bir hikaye

Det rullende gresskaret

- En fortelling fra Iran

Bir zamanlar İran'daki büyük ve tehlikeli bir ormanın yanındaki küçük bir köyde yaşayan yaşlı bir kadın varmış. Kadının kızı evli ve ormanın diğer tarafında yaşıyormuş. Kadın kızını özlemişti ve bir gün ona bayram ziyaretine gitmeye karar vermiş.

Det var en gang en gammel dame som bodde i en bitte liten landsby ved siden av en stor og farlig skog i Iran. Hun hadde en datter som var gift og bodde på den andre siden av skogen. Hun savnet datteren sin og en dag bestemte hun seg for å dra og besøke henne til Eid.

Oraya gitmek için tehlikeli ormanı geçmek zorunda idi. Bir hurda yiyecek hazırladı, ayakkabılarını ve uzun siyah çiçekli çarşafını giydi ve gitti. Ormanın derinliklerinde kaybolana kadar yürüdü ve yürüdü.

Yürürken şarkı söyledi:

Ala dox bala kurbunatam adam, dua gurbat rafti veya hayrunatam adam.

(Sevgili kızım seni seviyorum, uzak diyarlara gittin ve seni özlüyorum.)

For å komme dit, måtte hun krysse den farlige skogen. Hun gjorde i stand en skreppe med mat, tok på seg sko og sin lange svarte blomstrede chador, og dro av sted. Hun gikk og gikk, helt til hun forsvant dypt inni skogen. Mens hun gikk sang hun:

Alå doxtar balå qorbunatam man, be ghorbat rafti o heirunatam man.

(Min kjære datter jeg elsker deg, du har dratt til et fremmed sted og jeg leng-ter etter deg.)

Aniden yaşlı kadının önünde bir kurt belirdi ve kadın dondu kaldı.

"Nam, nam, nam, lezzetli bir yemek" dedi kurt, açgözlülükle kıkırdayarak. Yaşlı kadın geldi ve şöyle dedi: "Ben lezzetli bir yemek değilim, düz bir karnım var ve zayıfım. Vücudumun biraz yağı var, eğer beni yersen doymazsın. "

Kurtun ağzı tamamen kurudu ve şöyle dedi: "O zaman ne yapmalıyım, çok açım?"

Ve yaşlı kadın cevap verdi: "Bırak kızıma bayram ziyaretine gideyim, orada kuzu şiş ile pirinç yiyeyim. Kalın ve doymuş hale geldiğimde, bir tepsi üzerinde yenebilen lezzetli bir yemek olarak gelirim".

Kurt iyi bir fikir olduğunu düşündü ve yaşlı kadına acele etmesini istedi, çünkü gerçekten açtı! Kadın hızlıca oradan kayboldu.

Plutselig var det en ulv som dukket opp foran den gamle damen, og hun stivnet til. «Nam, nam, nam, for et deilig måltid,» sa ulven og siklet grådig. Den gamle damen tok seg sammen og sa: «Jeg er da ikke deilig mat, jeg er tynn med mage flat. Kroppen min har lite fett, spiser du meg, blir du ikke mett.» Ulven ble helt tørr i munnen og sa: «Hva skal jeg gjøre da, jeg er så sulten?»

Og gamle damen svarte: «La meg dra til min datter til Eid og spise ris med lammespyd. Når jeg har blitt tjukk og mett, kommer jeg som en deilig rett, som kan spises på ett brett.»

Det syntes ulven var en god idé og han ba den gamle dama om å skynde seg, for han var kjempesulten! Hun skyndte seg av gårde.

Aniden bir kaplan geldi ve önündeki ağaçtan atladı. Kaplan keskin pençelerini gösterdi ve şöyle dedi:

"Nam, nam, nam, lezzetli bir yemek!" Yine yaşlı kadın cevap verdi:

"Ben lezzetli bir yemek değilim, düz bir karnım var ve zayıfım. Vücudumda çok az yağ var. Eğer beni yersen doymazsın".

Sonra kaplanın pençeleri kayboldu ve şöyle dedi: "O zaman ne yapmalıyım? Ben çok açım!" Yine yaşlı kadın cevap verdi:

"Bırak kızıma bayram ziyaretine gideyim, orada kuzu şiş ile pirinç yiyeyim. Kalın ve doymuş hale geldiğimde, bir tepsi üzerinde yenebilen lezzetli bir yemek olarak gelirim. "

Kaplan kabul etti ve çok acıktığı için acele etmesini istedi. Yaşlı kadın acele etti ve gitti.

Plutselig kom det en tiger og hoppet ned fra et tre foran henne. Tigeren viste fram de skarpe klørne sine og sa: «*Nam, nam, nam, for et deilig måltid!*». Igjen svarte gamle dama: «*Jeg er da ikke deilig mat, jeg er tynn med mage flat. Kroppen min har lite fett. Spiser du meg, blir du ikke mett.*»

Da forsvant tigerens klør inn i potene og han sa: «*Hva skal jeg gjøre da? Jeg er så sulten!*»

Igjen, svarte gamle dama: «*La meg dra til min datter til Eid, og spise ris med lammespyd. Når jeg har blitt tjukk og mett, kommer jeg som en deilig rett, som kan spises på ett brett.*»

Tigeren gikk med på det og ba henne skynde seg tilbake, fordi han var veldig sulten. Den gamle konen skyndte seg av sted.

Aniden yaşlı kadının karşısında duran ve kükreyen bir aslan çıktı.

"Bekle! Ormanın kralı olan aslan tarafından yenilmesi benim için bir onur! Ama kral daha iyi bir yemeği hak ediyor," dedi yaşlı kadın ve devam etti: "Ben lezzetli bir yemek değilim, düz bir karnım var ve zayıfım. Vücudumun biraz yağı var, eğer beni yersen tatmin olmazsın." Aslan bunu duyduğunda, başını hafifçe öne düşürdü ve şöyle dedi:

"Ne yapmalıyım? Bir haftadır yemek yemedim!" Her zamanki gibi yaşlı kadın cevapladı:

"Ben lezzetli bir yemek değilim, düz bir karınla zayıfım. Vücudumda çok az yağ var. Eğer beni yersen tatmin olmazsın".

Ve bunun iyi bir fikir olduğunu düşünen aslan, geri dönene kadar beklemeye söz verdi.

Plutselig var det en løve som stod og brølte rett i ansiktet på den gamle dama, mens manken hans strittet til alle kanter.

«Vent! Det er en ære for meg å bli spist av løven - skogens konge! Men kongen fortjener da et bedre måltid,» sa den gamle dama og fortsatte:

«Jeg er da ikke deilig mat, jeg er tynn med mage flat. Kroppen min har lite fett, spiser du meg, blir du ikke mett.»

Da løven hørte dette, falt manken slapt rundt hodet hans og han sa:

«Hva skal jeg gjøre? Jeg har ikke spist på en uke!»

Som vanlig svarte gamle dama: «Jeg er da ikke deilig mat, jeg er tynn med mage flat. Kroppen min har lite fett. Spiser du meg, blir du ikke mett.» Og løven, som syntes dette var en god idé, lovte å vente til hun var tilbake.

Hava kararmıştı ve yaşlı kadın sonunda kızının evine gelmişti. Kızını görünce çok mutlu oldu ve yol boyunca olan her şeyi unuttu. Kızıyla birlikte yedi gün yedi gece kaldı ve çok iyi yemek yedi.

Sonra veda edeceği gün geldi. Aniden yol boyunca bekleyen tüm tehlikeli hayvanları hatırladı ve onu yiyeceklerini kızına söyledi. Oturup düşünmeye başladılar.

Da det hadde blitt mørk, kom den gamle dama endelig fram til datteren sitt hus. Hun ble så glad av å se datteren sin at hun glemte alt som hadde skjedd på veien. Hun ble hos sin datter i syv dager og syv netter og spiste masse god mat. Så kom dagen da hun skulle ta farvel. Plutselig husket hun alle de farlige dyrene som ventet på henne langs veien og ville spise henne, og fortalte dattera si om dette. De satt seg ned og begynte å tenke.

Aniden bir fikir edindiler: Çarşıya gittiler ve büyük bir balkabağı alıp eve getirdiler. Üstünden bir kapak kestiler. Ayrıca bir kaşık, bir çatal, bir çapa ve bir kürek ile içindekileri çıkardılar. Balkabağının içinde bir boşluk olana kadar kazdılar ve kazdılar.

Plutselig fikk den idé: De dro til basaren og kjøpte et stort gresskar og tok det med seg hjem. De skar ut et lokk ut av toppen. Også tok de fram skje, gaffel, hakke og spade, og gravde ut innholdet. De gravde og gravde og gravde, helt til det ble et tomrom inni gresskaret. Så tok den gamle damen skreppen sin og hoppet inni gresskaret.

Sonra yaşlı kadın eşyalarını aldı ve balkabağına içine atladı. Kızı kapağı kapattı. Sonra kızının kocası ve köydekiler ile birlikte balkabağını yuvarladılar.

Datteren la på lokket. Sammen med mannen sin og de andre i landsbyen rullet de gresskaret av. sted
Gresskaret rullet og rullet og rullet og forsvant dypt inni skogen.

Kabak yuvarlandı, yuvarlandı, yuvarlandı ve ormanın derinliklerinde kayboldu. Aniden yaşlı kadının başı balkabağı duvarına çarptı. Balkabağını bir ayağı ile durduran aslandı. Aslan balkabağına baktı ve sordu: "Yuvarlanan kabak, söyle bana: Yolda şişman bir kadın gördün mü?"

"Hayır valla, sar beni, buradan sar beni," diye cevapladı yaşlı kadın balkabağının içinden. Aslan hızlıca balkabağını tekmeledi ve yuvarladı.

Plutselig traff hodet til den gamle dama gresskarveggen. Det var løven som hadde stanset gresskaret med den ene foten sin. Løven så på gresskaret og spurte:

«Rullende gresskar, fortell meg: Har du sett en fet dame på din vei?»

«Nei walla, rull meg, trill meg, herifra,» svarte den gamle damen inni gresskaret.

Og løven sparket og rullet gresskaret fort av sted.

"Dunk!" Bu kez balkabağını durduran kaplan oldu. Kaplan sordu: "Yuvarlanan kabak , söyle bana: Yolda şişman bir kadın gördün mü?" Hayır valla, sar beni, buradan sar beni," diye cevapladı yaşlı kadın balkabağının içinden". Hızlıca balkabağını yuvarladı.

«Dunk!» Denne gangen var det tigeren som hadde stoppet gresskaret. Tigeren spurte:

«*Rullende gresskar, fortell meg: Har du sett en fet dame på din vei?*»

«*Nei walla, rull meg, trill meg, herifra,*» hørte han gresskaret si, så han rullet gresskaret av sted.

"Dunk!" Yine yaşlı kadının başı kabak duvarına çarptı. Şimdi balkabağını burnu ile durduran kurttu. Kurt balkabağın kokladı ve sordu:

"Yuvarlanan kabak, söyle bana: Yolda şişman bir kadın gördün mü?"

"Hayır valla, sar beni, buradan sar beni," dedi balkabağı.

«Dunk!» Igjen traff hodet til gamle dama gresskarveggen. Nå var det ulven som hadde stanset gresskaret med snuten sin.

Ulven sniffet på gresskaret og spurte:

«Rullende gresskar, fortell meg: Har du sett en fet dame på din vei?»

«Nei walla, rull meg, trill meg, herifra,» sa gresskaret.

Men ulven kjente igjen stemmen til den gamle dama. Med de skarpe tennene sine tok han opp lokket og hoppet inni gresskaret. Men den gamle dama hadde laget et lokk på den andre siden av gresskaret også. Hun åpnet lokket og hoppet ut fra denne siden. Hun var rask og la lokket tilbake. Dermed fikk ulven lokket midt på snuten. Så skyndte hun seg til toppen av gresskaret og la på det lokket også. Nå var ulven innestengt i gresskaret.

Ama kurt yaşlı kadının sesini tanıdı. Keskin dişleriyle kapağı aldı ve balkabağının içine atladı. Ama yaşlı kadın balkabağının diğer tarafında bir kapak yapmıştı. Kapağı açtı ve diğer taraftan atladı. Hızlı davrandı ve kapağı tekrar yerine taktı. Böylece kurt burnunun ortasına kapak sıkıştı. Sonra kadın balkabağının tepesine koştu ve o kapağı da taktı. Şimdi kurt balkabağına hapsolmuştu.

Şişman ve güçlü olan yaşlı kadın, tüm gücünü topladı ve içindeki kurt ılır balkabağını fırlattı. Kabak yuvarlandı ve yuvarlandı, ve sonunda derin, karanlık bir vadiye düştü. Yaşlı kadın evine memnun ve mutlu döndü ve kendisi için çay yaptı.

Bu macerada burada sona erer...

Den gamle dama, som hadde spist seg fet og sterk, samlet alle sine krefter og trillet gresskaret av sted, med ulven inni. Gresskaret rullet og rullet, og falt til slutt ned i en dyp, mørk dal. Fornøyd og glad dro den gamle damen hjem og lagde litt te til seg selv. Snipp snapp snute, så var eventyret ute.

Illustratør: Svetlana Voronkova

Se flere fortellinger på morsmal.no